

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa K. spółki z o.o. w W. obecnie I. spółki z o.o. w W.  
przeciwko P. spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2016 r.,

na skutek skarg kasacyjnych strony powodowej i strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 marca 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

**1. odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania**

**2. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej  
kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset) tytułem zwrotu  
kosztów postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów
- zachodzi nieważność postępowania
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna strony powodowej oraz skarga kasacyjna strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 marca 2015 r. zawierają wnioski o ich przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania i ich uzasadnień prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżących podstawy przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżących w uzasadnieniu wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionych przez skarżących zagadnień prawnych nie pozwala przyjąć, aby zagadnienia te mogły - z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy - być uznane za istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Zostały one poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Uzasadnienie wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania nie daje również podstaw do uznania, że istnieje potrzeba wykładni art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c. oraz art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, w zakresie wskazanym przez skarżących, przy uwzględnieniu, że stosownie do art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnia potrzeba dokonania wykładni przepisów prawa będąca następstwem rozbieżności w orzecznictwie sądów lub spowodowana poważnymi wątpliwościami przy ich interpretacji. Skarżący nie wskazali w sposób przekonywający na istnienie tego rodzaju wątpliwości. Nie przedstawili także argumentacji pozwalającej stwierdzić, że występuje rzeczywista rozbieżność w orzecznictwie sądów w tym zakresie.

Z tych względów w przedmiocie wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).